

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 28 oktober 2004

i mål C-148/03: Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG
mot Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾

(Brysselkonventionen — Artiklarna 20 och 57.2 — Uteblivet svaromål — Svarande med hemvist i en annan konventionsstat — Genèvekonventionen om fraktavtalet vid internationell godsbefordran på väg — Kollision mellan konventioner)

(2005/C 6/22)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-148/03, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG mot Portbridge Transport International BV, angående en begäran om förhandsavgörande enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, som framstälts av Oberlandesgericht München (Tyskland), genom beslut av den 27 mars 2003, som inkom till domstolen den 31 mars samma år, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna R. Schintgen (referent) och N. Colneric, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 28 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 57.2 a i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Grekland tillträde, konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde skall tolkas så, att domstolen i en konventionsstat vid vilken talan har väckts mot en svarande med hemvist i en annan konventionsstat kan grunda sin behörighet på en särskild konvention som förstnämnda konventionsstat också har tillträtt och som innehåller särskilda behörighetsregler, även om svaranden, inom ramen för nämnda förfarande, inte avger svaromål i sak.

⁽¹⁾ EUT C 146, 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 11 november 2004

i mål C-171/03 (begäran om förhandsavgörande från
College van Beroep voor het bedrijfsleven): Maatschap
Toeters, M. C. Verberk mot Productschap Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Nötkött — Bidrag för förtida utsläppande på marknaden av kalvar — Frist inom vilken bidragsansökan skall lämnas in — Metoder för att beräkna fristen — Giltighet av förordning (EEG) nr 3886/92)

(2005/C 6/23)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-171/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framstälts av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna), genom beslut av den 13 april 2003 som inkom till domstolen den 14 april 2003, mellan Maatschap Toeters, samt M.C. Verberk, som är verksamt under firma Verberk-Voeten, och Productschap Vee en Vlees, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas (referent) och R. Silva de Lapuerta, generaladvokat: P. Poiares Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 11 november 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1 a) Artikel 3.2 c i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister skall tolkas så att en sådan tidsfrist uttryckt i veckor som föreskrivs i artikel 50a i kommissionens förordning EEG nr 3886/92 av den 23 december 1992 om tillämpningsföreskrifter för de bidragssystem som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1244/82 och (EEG) nr 714/89, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2311/96 av den 2 december 1996, löper ut vid utgången av den sista timmen under den dag i den sista veckan som infaller på samma veckodag som dagen då slakten ägde rum.
- b) När en medlemsstat tillämpar artikel 50a i förordning nr 3886/92 får den inte fastställa vid vilken tidpunkt en bidragsansökan skall anses vara inlämnad med stöd av sådana nationella processrättsliga regler som gäller enligt medlemsstatens interna rättsordning för jämförbara nationella ansökningsfrister.

- c) Artikel 50a i förordning nr 3886/92 skall tolkas så att en bidragsansökan kan anses vara "inlämnad" i tid endast om den har mottagits av den behöriga myndigheten före fristens utgång.
- 2) Det har vid bedömningen av artikel 50a.1 i förordning nr 3886/92 inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av denna bestämmelse i den del den innebär att sökanden oavsett överskridandets art och omfattning helt går miste om ett bidrag så snart ansökningsfristen överskrids.

(¹) EUT C 146, 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 18 november 2004

i mål C-284/03 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles): Belgiska staten mot Temco Europe SA (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 B b — Transaktioner som är undantagna från skatteplikt — Uthyrning av fast egendom — Osäkert nyttjanderättsavtal)

(2005/C 6/24)

(Rättegångsspråk: franska)

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas (referent), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts och S. von Bahr; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet), har den 18 november 2004 avkunnat dom i mål C-284/03 angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG av den 19 juni 2003 som inkom till domstolen den 2 juli 2003 från Cour d'Appel de Bruxelles (Belgien) i målet mellan belgiska staten och Temco Europe SA. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 13 B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så att transaktioner, genom vilka ett bolag vid ett och samma tillfälle medelst olika avtal gett

närstående bolag en osäker nyttjanderätt till samma fastighet mot erläggande av vederlag som huvudsakligen beräknas utifrån antalet utnyttjade kvadratmeter, utgör "uthyrning av fast egendom" i den mening som avses i artikel 13 B b, då dessa avtal, såsom de tillämpas, huvudsakligen innebär att lokaler eller utrymmen i fastigheter passivt ställs till förfogande mot ett vederlag som fastställs utifrån avtalstiden och då dessa avtal inte innebär ett tillhandahållande av en tjänst som kan klassificeras annorledes.

(¹) EUT C 213, 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 28 oktober 2004

i mål C-357/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 98/24/EG — Skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet — Risker som har samband med kemiska agenser i arbetet — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen införliva inom den berörda medlemsstatens hela territorium)

(2005/C 6/25)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-357/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och H. Kreppel) mot Republiken Österrike (ombud: E. Riedl), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, väckt den 19 augusti 2002, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Küris och J. Klučka; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: R. Grass, den 28 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), genom att inte anta lagar och andra författningar som är nödvändiga för att efterkomma direktivet inom den föreskrivna fristen.